

Situation, hvor de Gøder, som opnaas ved det her foreliggende Lovforslag, rimeligvis slet ikke mere vilde lade sig opnaa. — I Henhold til disse forskjelligartede Betragtninger, som jeg saaledes har tilladt mig at fremføre, og som jeg endnu en Gang beder det ærede Thing om Tilgivelse for, tillader jeg mig altsaa at anbefale det ærede Thing i denne Sag at følge Udvalgets Mindretal.

Formanden: Den ærede Minister yttrede i Slutningen af sit Foredrag, at ved Afgjørelsen af denne Sag vilde det Spørgsmaal foreligge, om Landstinget vilde bidrage til, at denne Samling blev meget lidet frugtbringende. Det kunde nu ganske vist umulig være Landstingets Mening eller Dnsfte enten ved denne eller ved nogen anden Leilighed at bidrage til, at en Rigsdagssamling skulde blive frugtesløs; tværtimod maatte Landstinget ganske sikkert altid stærkt beklage, at Rigsdagssamlingerne ifkun give et lidet Udbytte. Men derefter kan jo Landstinget ved sine Afstemninger ikke vilkaarligen rette sig, hvorimod dette Thing maa ved denne Leilighed som ved enhver anden Leilighed være berettiget til at handle efter sin samvittighedsfulde Dverbevisning. — Naar den ærede Minister fremdeles yttrede, at, hvis det nu ved denne Leilighed skulde vise sig, at der ikke kunde opnaas nogen Dverensstemmelse mellem de to Thing, saa vilde det være et forgeligt Bidnesbyrd om, at Thingene vanffelig kunde arbejde sammen, da maa jeg ligeledes paa Landstingets Vegne dertil svare, at dette Thing ganske vist til enhver Tid vil bestræbe sig for at komme det andet Thing saa meget som muligt imøde; men ogsaa her gjælder det, at man ikke kan indrette sin Dverbevisning vilkaarligen, og neppe skulde Noget kunne ønske det anderledes.

Finantsministeren: Jeg er bange for, at den ærede Formand og rimeligvis altsaa ogsaa det ærede Thing kan have misfor-

staaet nogle Yttringer, jeg fremkom med. Det har selvfølgelig aldrig kunnet være min Tanke at ville sige, at dette Thing gjerne skulde ville gøre Noget, som hidrog til, at Udbyttet af Sessjonen blev mindre frugtbringende; jeg har tværtimod forudsat det Modsatte. Jeg er netop gaaet ud fra den Tanke, at det muligvis kunde ligge det ærede Thing saa meget paa Hjerte, at der kom et praktisk Resultat ud af adskillige vigtige Lovforslag, som ere blevne forelagte, at det kunde vilde give noget efter med Hensyn til et Punkt, hvor Uenighed er fremkommen mellem dette og det andet Thing, for derved at opnaa et praktisk Resultat, som det ellers paa ingen Maade vilde kunne opnaa. Det er det, der har været min Tanke. Jeg har heller aldrig kunnet tænke paa at ville opfordre nogle af Medlemmerne her i Thinget til at stemme imod deres Dverbevisning, men jeg tror dog, det vil indrømmes, at der gives mange saadanne Punkter, hvor Dverbevisningen om en Ting kan være mere eller mindre stærk, og hvor man derfor med Hensyn til de Skridt, man gjør, efter Omstændighederne kan finde det rigtigt at bestemme sig i en noget forskjellig Retning. Derfor der er Medlemmer, som ere af den Mening, at det Forslag, som her foreligger, bestemt vilde være til Stude for Produktionen her i Landet eller for Statskassen eller i nogen anden Henseende, da kunde det ikke falde mig ind at opfordre dem til at forandre denne deres Mening; men for de Medlemmer derimod, som i den Henseende ere mindre bestemte, hvis Dverbevisning af en eller anden Grund maatte være mindre klar, tror jeg vel, at det Hensyn, jeg fremhævede, kunde have nogen Betydning. Jeg vedtjender mig aldeles aabent, at jeg ved mange Leiligheder selv er gaaet ind paa, og har tilråadet andre Medlemmer i Folkethinget at gaa ind paa Ting, som jeg ansaa for mindre rigtige, paa Grund af, at dette ærede Thing havde fattet en Beslutning derom. Jeg anser dette for at være fuldkommen rigtigt og i sin Orden, og derfor troede